

بررسی تغییرات پوشش گیاهی مرتع طبیعی منطقه نیمه‌استپی بیله‌وار خوی استان آذربایجان غربی

میرطاهر قائمی^{۱*}، مرتضی اکبر زاده^۲ و شهرام عابدی^۳

^۱*- نویسنده مسئول، مرتبی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی
پست الکترونیک: mertaher2002@yahoo.ca

- استادیار، بخش تحقیقات مرتع، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور
- کارشناس پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی

تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۱/۱۵ تاریخ دریافت: ۸۹/۰۳/۳۱

چکیده

مطالعه تأثیر فرق در تغییرات پوشش گیاهی تحت شرایط چرا و عدم چرای دام در عرصه‌های مرتعی، در پروژه‌های احیاء و اصلاح مرتع از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این بررسی در منطقه نیمه‌استپی بیله‌وار خوی، از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ انجام شد. هرساله پوشش گیاهی در داخل پلاتهای ثابت در طول ترانسکت، اندازه‌گیری گردید. نتایج نشان داد که در فرق بیله‌وار خوی، در طی ۹ سال بررسی، کل پوشش تاجی در داخل فرق افزایش یافت و بیشترین افزایش در گندمیان دائمی (بیش از ۳/۵ برابر) و پهن‌برگان علفی دائمی (بیش از ۲/۵ برابر) مشاهده شد. در بیرون قرق پوشش کل تقریباً ثابت ماند و تغییرات در پوشش فرمهای رویشی به مرتب کمتر بود. در داخل قرق گونه‌های مرغوب ظاهر شده و حدود ۱۹ درصد ترکیب پوشش را به خود اختصاص دادند. به طوری که سهم گونه‌های زیاد شونده در ترکیب به بیش از دو برابر افزایش و گونه‌های نامرغوب به نصف کاهش یافت. در حالی که در بیرون قرق گونه‌های مرغوب نایاب و سهم پوشش گونه‌های کلاس زیاد شونده ۲۸٪ افزایش یافت. متوسط پوشش یکساله‌ها در دوره بررسی در داخل قرق بیشتر از بیرون و متوسط پوشش فوربها، در داخل و بیرون قرق بیشتر از یکساله‌های گندمی است. البته در فرق بیله‌وار با ۹ سال بررسی، همبستگی بین تغییرات بارندگی و پوشش تاجی در بیشتر گونه‌ها معنی دار بود.

واژه‌های کلیدی: قرق، پوشش تاجی، تغییرات گونه‌ها، بیله‌وار خوی، آذربایجان غربی.

مقدمه

عدم دخالت انسان همواره در حال تعادل بوده است. به طوری که این تعادل باعث حفظ منابع گیاهی و خاک شده و خسارته به اکوسیستم‌ها وارد نمی‌گردد. با گذشت زمان و بدنبال افزایش جمعیت و نیاز روزافزون به مواد گوشتی و لبنی بتدریج دخالت انسان در این اکوسیستم زیاد شده و کم و بیش اثرهای مثبت و منفی بر

مرتع جزو رویشگاههای طبیعی کشور ماستند. این رویشگاهها که شامل جوامع گیاهی مختلفی می‌باشند و در طی سالیان گذشته تحت تأثیر عوامل اقلیمی، خاکی و موجودات زنده و اثرهای متقابل آنها تکامل پیدا نموده‌اند. اثر متقابل حیوان و نبات، یا دام و مرتع در گذشته بدلیل

دائمی به طور معنی دار افزایش یافت و بیش از ۲/۵ برابر شد. این افزایش در پوشش عمدتاً ناشی از افزایش قابل توجه در گندمیان چندساله و بعد بوته ایها بود.

نوسان و تغییر سال به سال بارندگی از عوامل عمدتی است که پوشش گیاهی را تحت تأثیر قرار می دهد. به طوری که در بررسی تأثیر کاهش بارندگی بر روی پوشش و تولید گیاهان مرتعی بمدت ۱۰ سال در قرق پلور با ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر (اکبرزاده و همکاران، ۱۳۸۶)، نتایج نشان داد که گونه های گیاهی عمدتاً به نوسانهای بارندگی واکنش نشان می دهند. در سالهای خشک پوشش گیاهی کاهش یافت و بین بارندگی و پوشش تاجی بیشتر گونه ها همبستگی معنی دار مشاهده شد. البته کل پوشش تاجی گونه ها در سال مرتبط حدود ۲ برابر خشکترین سال بود. در مجموع، بارندگی فصل روش پوشش گیاهی گونه ها را بیشتر تحت تأثیر قرار داد، و امکان پیش بینی تغییرات حاصل در پوشش و تولید گیاهان، با استفاده از بارندگی این دوره وجود داشت.

Bock & Bock (1993) گزارش دادند که در یک قرق ۲۲ ساله پوشش تاجی گندمیان در قسمت قرق بیشتر از قسمت های چرا شده بود. تنها گونه های *Bouteloua* در شرایط چرا فراوان بودند.

Tiedemann & Berndt (1972) در یک قرق سی ساله که از چرای حیوانات شکاری گوزن و آهوی کوهی حفاظت شده بود، میزان پوشش کل بوته ها و ترکیب نباتی در داخل قرق به طور معنی داری بیشتر از خارج آن بود.

Bock et al., (1984) دریافتند که در مقایسه عرصه قرق با عرصه مجاور که چرای مداوم گاو بر آن اعمال

جای گذارده و در جایی که دخالت نامعقول بوده باعث بهم خوردن تعادل بین دام و مرتع شده که عوارض ناشی از آن تخریب پوشش گیاهی و خاک می باشد.

قرق ابزار و شاخص مفیدی است که اثرهای کوتاه مدت و دراز مدت چرای دام اعم از اهلی و وحشی را تعبیر و تفسیر می کند؛ بعلاوه مامن و پناهگاه اکولوژیکی گونه های مرغوب علوفه ای بوده که آنها را از گزند چرای شدید و شاید از انقراض حتمی مصون نگه می دارد و باعث تکثیر و حفظ ذخایر ژنتیکی گیاهان نیز می گردد. نتیجه بررسی در قرق فریدن اصفهان در مدت ۵ سال (وهابی، ۱۳۶۸) نشان داد که کل پوشش تاجی در سطح قرق فقط به میزان ۱۲/۳ درصد افزایش دارد، که گونه های کلاس I در ترکیب افزایش و کلاس III کاهش یافته است.

با غستانی میبدی (۱۳۷۲) در بررسی عملکرد قرق بر ترکیب پوشش گیاهی طی یک دوره ۷ ساله (۱۳۶۵-۷۲) در مراتع منطقه استپی ندوشن استان یزد گزارش کرد که درصد کل پوشش گیاهی عرصه قرق شده حدود ۶ درصد افزایش یافته است. به طوری که بیشترین افزایش متعلق به گونه های جنس استپیا بود. وی نتیجه گرفت که تغییرات وسیع و سریع در ترکیب پوشش گیاهی در کوتاه مدت حاصل نمی شود.

موسوی (۱۳۸۰) در مقایسه عامل های گیاهی در یک قرق ۱۳ ساله در مراتع نیمه استپی سمنان گزارش نمود که کل پوشش تاجی در داخل قرق اندکی افزایش و در بیرون قرق اندکی کاهش یافت. افزایش داخل قرق ابتدا به گونه های کلاس II و بعد به گونه های کلاس I ارتباط داشت.

اکبرزاده (۱۳۸۴) در بررسی قرق رو دشور نتیجه گرفت که در مدت ۶ سال (۱۳۴۷-۵۳) تغییرات معنی داری در پوشش تاجی گونه های دائمی در قرق ایجاد نشد، ولی در مدت ۲۶ سال (۱۳۴۷-۷۳) کل پوشش تاجی گونه های

حداکثر بارش در بهار و حداقل آن در تابستان نازل می‌گردد. متوسط دمای سالیانه $12/4$ درجه سانتی‌گراد، حداقل دما در دی‌ماه برابر 15 درجه سانتی‌گراد و حداکثر آن در تیرماه 22 درجه سانتی‌گراد می‌باشد.

پوشش گیاهی غالب در داخل قرق *Noaea* و *Stipa barbata* *Poa bulbosa mucronata* *Peganum harmala* و در بیرون آن *Atraphaxis spinosa* و *Atraphaxis spinosa* می‌باشد.

خاک ایستگاه بیله‌وار خوی از نظر طبقه‌بندی جزء خاکهای اپتیسول بوده که خاک سطحی با بافت شنی و رسی و مواد تشکیل‌دهنده اولیه اکثراً شن و قلوه‌سنگ تشکیل می‌دهد. اسیدیته خاک $7/2$ فاقد شوری (EC) برابر 43 دسی زیمنس بر متر) بوده است که میزان آهک 30 درصد و از نظر فسفر، پتاس، کربن و ازت فقیر است. عمق خاک متوسط بوده و از 75 سانتی‌متر تجاوز نمی‌کند و قابلیت نفوذپذیری آن خوب می‌باشد.

مطالعه تغییرات پوشش گیاهی در سه واحد نمونه در داخل قرق و سه واحد نمونه در خارج قرق انجام شد. در 30 هر واحد نمونه که شامل دو ترانسکت موازی به طول 10 متر در نظر گرفته شده، بر روی هریک از آنها 10 کوادرات ثابت به ابعاد 1×1 متری و با فواصل 3 متری مستقر گردید. در داخل هر کوادرات، درصد پوشش تاجی هریک از گونه‌ها براساس فرمهای روپیشی بوته‌ای، گندمیان دائمی، پهن‌برگان علفی دائمی، گندمیان یکساله و پهن‌برگان علفی یکساله برآورد گردید.

جهت تفسیر تغییرات در سالهای مختلف نقش بارندگی در تغییرات پوشش تاجی مورد توجه قرار گرفت و همبستگی بین بارندگی و پوشش تاجی محاسبه و در تفسیر تغییرات بدست آمده بکار گرفته شد.

می‌شد پوشش گندمیان به میزان 45 درصد و پوشش بوته‌ها تا چهارابر افزایش داشت. البته گونه‌های *Trichachne californicum* و *Eragrostis intermedia* داخل قرق خیلی زیاد شدند.

بنا به گزارش Taylor et al., (1997) در مقایسه یک قرق 10 ساله در تگزاس، با اراضی مجاور چراشده که تحت سیستم چرای تناوبی با دوره‌های استراحت متفاوت چرا می‌شد، گونه *Hilaria belangeri* در داخل قرق کاهش و در بیرون آن افزایش یافت و عکس گونه *Bouteloua curtipendula* همراه با سایر گندمیان در قرق Robertson (1971) افزایش و در بیرون قرق کم شدند. گزارش نمود که در یک مرتع فرسوده درمنه- گندمی در نواحی، پس از 30 سال همه فرم‌های روپیشی افزایش یافتد. پوشش فوربهای چندساله 85 درصد زیاد شده و پوشش *Agropyron spicatum* حدود 7 برابر شد. گونه *Stipa thurberiana* دوباره بصورت لکه‌ای مستقر گردید.

مواد و روشها

قرق بیله‌وار خوی به مساحت 50 هکتار در 20 کیلومتری شمال شرقی شهرستان خوی قرار دارد. طول و عرض جغرافیایی محل به ترتیب برابر $38^{\circ} 39' 33''$ تا $40^{\circ} 38' 38''$ شرقی و $45^{\circ} 7' 45^{\circ} 8' 45^{\circ} 45'$ شمالی می‌باشد. حداقل ارتفاع منطقه مورد بررسی 1050 متر و حداکثر آن 1300 متر از سطح دریای آزاد می‌باشد. شبیه عمومی آن $15-30$ درصد است. اقلیم منطقه در سیستم کلیما گرام آمبرژه در رده نیمه‌خشک معتدل قرار گرفته است. براساس آمار 39 ساله ایستگاه هواشناسی خوی متوسط تعداد روزهای یخ‌بندان در سال 110 روز بوده و متوسط بارندگی سالیانه 299 میلی‌متر می‌باشد. به طوری که

تاجی بوته‌ایها به نسبت سال ۱۳۷۶ بطور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت. در بیرون قرق نیز همین روند تغییر برای پوشش تاجی فرمهای رویشی مختلف وجود داشت، ولی میزان افزایش و یا کاهش به مرتب کمتر بود (جدول ۱). در سال ۱۳۷۶ پوشش بوته‌ایها در داخل قرق زیادتر از بقیه فرمهای رویشی دائمی بود و نسبت فرمهای رویشی بوته‌ای، گندمیان و پهنه برگان علفی دائمی به ترتیب ۷۲، ۱۶ و ۱۲ درصد بود که در سال ۱۳۸۴ با افزایشی که در گندمیان و پهنه برگان دائمی بوجود آمد، این نسبت به ترتیب به ۳۳، ۴۳ و ۲۴ درصد تغییر یافت (شکل ۱). در حالی که این نسبت‌ها در بیرون قرق به ترتیب از ۶۶، ۱۵ و ۱۹ درصد در سال اول بررسی، به ۴۸، ۲۸ و ۲۴ درصد تغییر یافته‌اند (شکل ۲).

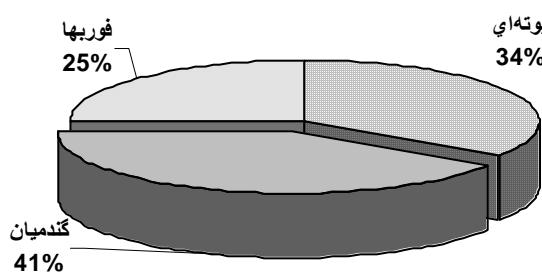
نتایج

- تغییرات پوشش گیاهی در داخل و بیرون قرق در طول دوره بررسی

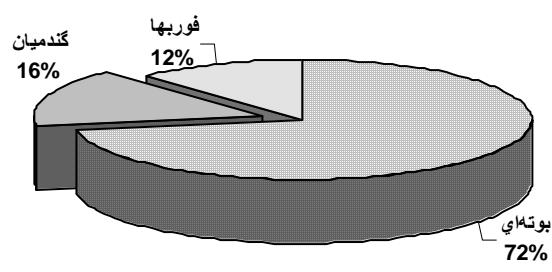
در سال ۱۳۸۴ نسبت به سال ۱۳۷۶ در داخل قرق، کل پوشش تاجی و جمع پوشش تاجی گونه‌های دائمی افزایش زیادی داشتند (بطور نسبی کل پوشش تاجی حدود ۵۰ درصد و پوشش دائمی‌ها حدود ۴۰ درصد افزایش یافت). در حالی که در بیرون قرق هم کل پوشش تاجی و هم جمع پوشش تاجی گونه‌های دائمی تقریباً ثابت ماند. در داخل قرق تغییرات پوشش تاجی فرمهای رویشی متفاوت بود. در سال ۱۳۸۴ نسبت به ۱۳۷۶ بیشترین افزایش، در پوشش تاجی فرمهای رویشی گندمیان دائمی (بیش از ۳/۵ برابر) و پهنه برگان علفی دائمی (بیش از ۲/۵ برابر) مشاهده شد. در این مدت پوشش

جدول ۱- آمار بارندگی (میلی متر) ایستگاه هواشناسی خوی در طول سالهای بررسی (۱۳۷۶-۸۴) و میانگین درازمدت

سالانه	زمستان						تابستان						بهار			سال
	اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	شهریور	تیر	خرداد	فروردین	اردیبهشت	خرداد	بهار	
۱۳۷۶/۷	۵۱/۵	۹/۳	۱۶/۶	۱۵/۱	۱۰/۱	۱۰/۳	۱۳/۰	۲/۱	۸/۵	۲/۰	۳۶/۱	۲۲/۰	۱۳۷۵			
۱۳۷۶/۹	۱۵/۷	۲۹/۷	۱۵/۶	۱۸/۵	۸/۲	۰/۹	۱۰/۶	۰/۰	۱۰/۰	۱۵/۷	۳۴/۶	۲۰/۴	۱۳۷۶			
۱۳۷۷/۸	۱۷/۹	۴/۴	۷/۹	۱۴/۷	۰/۵	۷/۰	۱/۵	۱/۰	۱/۳	۱۱/۵	۸۴/۵	۳۵/۶	۱۳۷۷			
۱۳۷۷/۵	۱۸/۴	۵/۱	۴/۹	۱/۲	۱۰/۴	۱۰/۸	۲/۳	۲/۰	۱/۱	۱۶/۶	۵۲/۳	۶۴/۴	۱۳۷۸			
۱۳۷۸/۳	۱۷/۱	۷/۲	۴/۰	۱/۲	۱۶/۹	۷/۲	۷/۰	۸/۰	۰/۰	۲۴/۳	۵۳/۹	۵۹/۳	۱۳۷۹			
۱۳۷۸/۶	۱۷/۸	۲۱/۰	۱۴/۳	۲۹/۷	۱۶/۴	۹/۲	۰/۰	۰/۰	۹/۹	۲۶/۲	۶۴/۳	۴۰/۸	۱۳۸۰			
۱۳۷۹/۱	۱۵/۶	۲۵/۳	۲۱/۱	۲۸/۳	۱۲/۷	۱۳/۳	۰/۶	۴/۱	۵/۷	۲۹/۸	۶۵/۷	۶۳/۹	۱۳۸۱			
۱۳۷۹/۶	۱۵/۵	۲۶/۲	۳۰/۲	۳۶/۷	۱۴/۳	۱۱/۵	۲/۲	۳/۸	۱۱/۶	۴۰/۴	۷۰/۱	۶۱/۱	۱۳۸۲			
۱۳۸۰/۹	۱۷/۲	۳۴/۵	۲۸/۵	۳۵/۹	۱۶/۹	۱۸/۳	۰/۰	۴/۶	۱۶/۲	۳۵/۱	۹۲/۵	۴۶/۶	۱۳۸۳			
۱۳۸۱/۳	۱۸/۰	۳۴/۳	۳۰/۳	۳۶/۱	۱۷/۸	۱۶/۲	۰/۱	۴/۵	۱۶/۹	۳۹/۵	۹۳/۲	۴۷/۴	۱۳۸۴			
۱۳۸۴/۰	۳۴/۰	۲۰/۳	۲۰/۷	۲۱/۰	۲۷/۵	۱۹/۹	۷/۴	۵/۰	۸/۷	۲۷/۶	۶۱/۸	۴۵/۲	میانگین ساله ۳۹			
	۲۵/۱				۲۲/۹			۷/۱			۴۵/۰		بارندگی فصلی (%)			

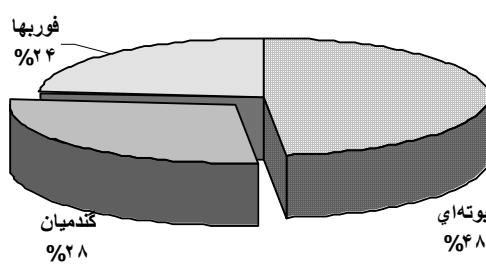


۱۳۸۴

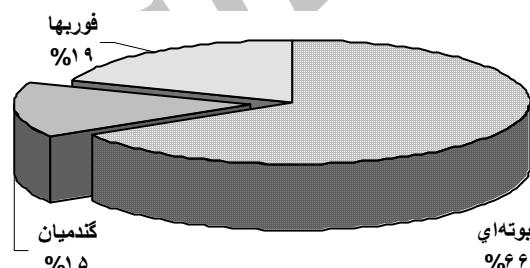


۱۳۷۶

شکل ۱- مقایسه نسبت پوشش تاجی فرمهای رویشی در سالهای ۱۳۷۶ و ۱۳۸۴ در داخل قرق بیلهوار خوی



۱۳۸۴

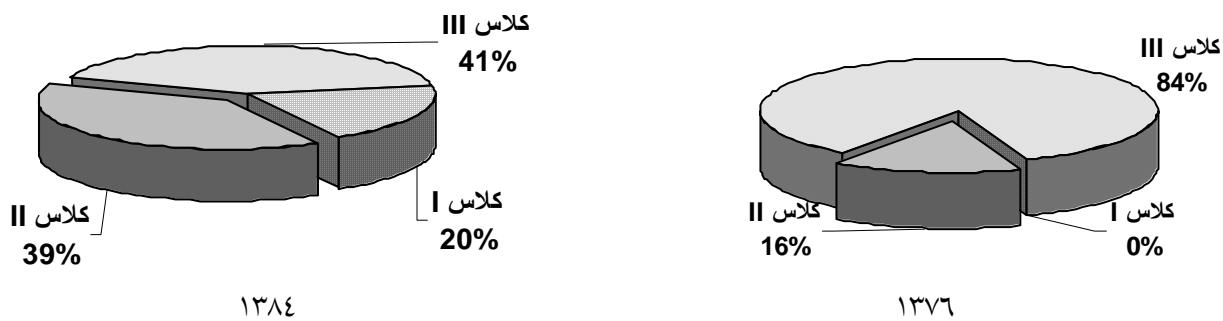


۱۳۷۶

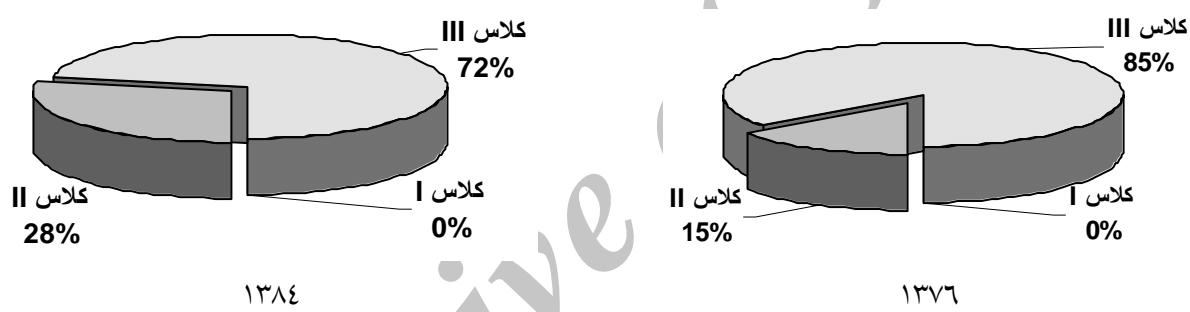
شکل ۲- مقایسه نسبت پوشش تاجی فرمهای رویشی در سالهای ۱۳۷۶ و ۱۳۸۴ در بیرون قرق بیلهوار خوی

ترکیب پوشش بهم خورده و در سال آخر (۱۳۸۴) به ترتیب به ۲۰، ۳۹ و ۴۱ درصد تغییر یافت (شکل ۳). در حالی که در بیرون قرق نسبت‌های فوق در سال ۱۳۸۴ بدون تغییر در میزان پوشش گونه‌های کلاس I اندکی به پوشش گونه‌های کلاس II اضافه شده و به ترتیب به صفر، ۲۸ و ۷۲ درصد تغییر یافت.

متوسط پوشش یکساله‌های گندمی و فورب در دوره بررسی در داخل قرق بیشتر از بیرون و متوسط پوشش یکساله‌های فورب نیز در داخل و بیرون قرق بیشتر از یکساله‌های دائمی بوده و در سال مبدأ (۱۳۷۶) نسبت پوشش گونه‌های کلاس I، II و III در داخل قرق به ترتیب صفر، ۱۶ و ۸۴ درصد بود. به طوری که با ظهور گونه‌های کلاس I و افزایش آنها در سالهای بعدی در پالتهای ثابت،



شکل ۳- مقایسه نسبت پوشش گونه‌های دائمی کلاس‌های خوشخوراکی در ترکیب گیاهی داخل قرق بیله‌وار خوی در سالهای ۱۳۸۴ و ۱۳۷۶



شکل ۴- مقایسه نسبت پوشش گونه‌های دائمی کلاس‌های خوشخوراکی در ترکیب گیاهی بیرون قرق بیله‌وار خوی در سالهای ۱۳۸۴ و ۱۳۷۶

جدول ۲- تغییرات پوشش تاجی در داخل و بیرون قرق پیلهوار خوی در طی سالهای بررسی (۱۳۷۶-۸۴)

ادامه جدول ۲- تغییرات پوشش تاجی در داخل و بیرون قرق بیلهوار خوی در طی سالهای بررسی (۱۳۷۶-۸۴)

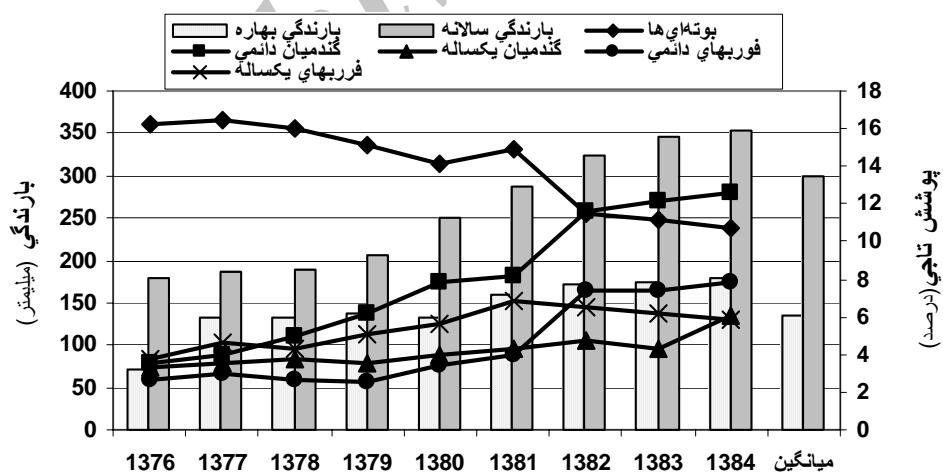
سالهای مطالعه	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴
گونه‌های گیاهی	خارج	داخل	خارج	داخل	خارج	داخل	خارج	داخل	خارج
<i>Gundelia tournefortii</i>	۰	۰	۰	۰	۰/۵	۰	۰	۰/۴	۰
<i>Galium verum</i>	۰	۰	۰	۰	۰/۲	۰/۴	۰	۰/۲۷	۰
جمع پهن برگان علفی	۲/۷	۳/۹	۳/۲	۳/۶	۲/۷	۳/۶	۲/۵	۳/۴۰	۰/۳۸
<i>Bromus tectorum</i>	۲/۳	۲	۲/۵	۰/۷	۲/۸	۱/۸	۲/۵	۲/۵	۲/۷
<i>Taeniatherum crinitum</i>	۱	۱	۱	۰	۱	۱/۸	۱	۱/۳	۲
<i>Bromus japonicus</i>	۰	۰/۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰/۱	۰
جمع گندمیان یکساله	۳/۳	۳/۵	۳/۵	۰/۷	۴/۸	۳/۶	۳/۵	۳/۵	۴
<i>Alyssum</i> sp.	۲	۱	۲/۶	۰/۹	۲/۵	۱	۳	۰/۸	۲/۵
<i>Anthemis</i> sp.	۰/۲	۰	۰/۵	۰	۰	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
<i>Ceratocarpus</i> sp.	۰/۵	۰	۰/۵	۰	۰/۸	۰/۵	۰/۶	۰	۰/۴
<i>Senecio vernalis</i>	۱	۲/۴	۱	۱/۲	۱	۱	۱	۲/۱	۱
<i>Iris</i> sp.	۰	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۰/۸	۰
جمع پهن برگان علفی یکساله	۳/۷۰	۴/۴	۴/۶	۳/۱	۴/۳	۲/۵	۵/۱۰	۳/۱	۵/۶
جمع دائمی‌ها	۲۲/۴۰	۲۰/۴۰	۲۳/۷۰	۲۲/۱۰	۲۳/۷۰	۲۲/۲۰	۲۳/۸۰	۲۱/۸۰	۲۵/۳۰
جمع کل	۲۹/۴	۳۸/۳۰	۳۱/۸۰	۲۵/۹	۳۱/۸	۲۸/۳	۳۲/۴۰	۲۸/۴	۳۴/۹
کلاس I	۰	۰	۰	۰	۰/۲۰	۰	۱/۲۰	۰	۲/۲
کلاس II	۳/۵۰	۳	۴/۰	۴/۵۰	۴/۸۰	۴/۱۰	۵/۶۰	۴/۲۰	۷/۹
کلاس III	۱۸/۹۰	۱۷/۴۰	۱۸/۸۰	۱۷/۶۰	۱۸/۷	۱۸/۱۰	۱۷/۰	۱۷/۶۰	۱۶/۲۰
									۱۶/۱۰
									۱۶/۷۰
									۱۵/۴۰
									۱۳/۶۲
									۱۳/۹۵
									۱۳/۰۶
									۱۴/۲۳
									۱۲/۹۶
									۱۴/۶۷

بارندگی سالانه محاسبه گردید. براساس نتایج محاسبات گونه‌ها با بارندگی خرداد و جمع بارندگی ماههای بهار و بارندگی سالانه همبستگی خوبی دارند و در مجموع همبستگی بارندگی سالانه و بهاره با تغییرات پوشش تاجی بیشتر گونه‌ها بالا بوده است. (شکل ۵)

همبستگی بین تغییرات جمع پوشش تاجی گونه‌های مربوط به هر یک از فرمهای رویشی محاسبه گردید. پوشش تاجی همه فرمهای رویشی بجز بوته‌ایها تحت تأثیر مثبت بارندگی سالانه و بهاره قرار داشته و با افزایش بارندگی افزایش یافتند. ضریب همبستگی بین بارندگی کل پوشش تاجی، جمع پوشش گونه‌های دائمی، پوشش گندمیان دائمی و پوشش پهن برگان علفی یکسااله به ترتیب ۰/۰۱ و در پهن برگان علفی دائمی و گندمیان ۰/۰۷ و ۰/۰۸۶، ۰/۰۸۷ و ۰/۰۸۳ بوده و از نظر آماری در سطح خطای ۰/۰۵ معنی دار گردید (شکل ۵).

- تغییرات پوشش تاجی و تغییرات بارندگی در سالهای مختلف در فرق بیلهوار خوی

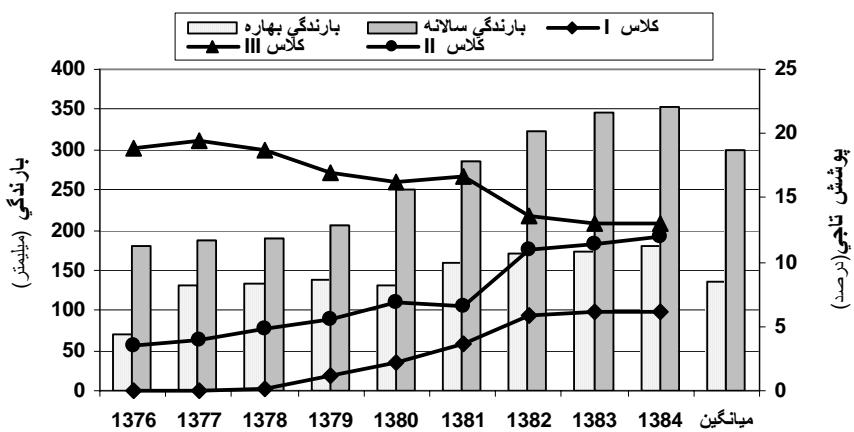
آمار بارندگی در طول دوره بررسی و میانگین درازمدت ایستگاه هواشناسی خوی در جدول (۱) ارائه شده است. براساس میانگین ۳۹ ساله، بارندگی منطقه برابر ۲۹۹ میلی‌متر می‌باشد. بارندگی سالانه در طول دوره بررسی در چهار سال آخر بالاتر یا تقریباً برابر میانگین و در ۵ سال اول کمتر از میانگین درازمدت منطقه بود. بارندگی بهاره (جمع ماههای فروردین، اردیبهشت و خرداد) که در طول فصل رویش نازل می‌شود نیز در چهارسال آخر بیشتر از میانگین درازمدت بهاره است. در سال اول تقریباً نصف میانگین درازمدت و در چهار سال بقیه تقریباً برابر میانگین بود. با توجه به اهمیت بارندگی فصل رویش در رشد گیاهان، همبستگی بین پوشش تاجی گونه‌ها و فرمهای رویشی به ترتیب با بارندگی ماههای اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد، بارندگی بهاره و



شکل ۵- نمودار تغییرات پوشش تاجی فرمهای رویشی با تغییرات بارندگی در فرق بیلهوار خوی

تحت تأثیر نوسانهای بارندگی قرار داشتند (شکل ۶) و ضریب همبستگی بین آنها بالا بوده (بیشتر از ۰/۸۴) و از نظر آماری معنی دار شد ($p < 0/01$).

ضریب همبستگی بین تغییرات جمع پوشش تاجی گونه های مربوط به هر یک از کلاس های خوشخوراکی نیز محاسبه گردید. ضمن اینکه پوشش تاجی کلاس های I و II



شکل ۶- نمودار تغییرات پوشش تاجی کلاس های خوشخوراکی در سالهای بررسی با تغییرات بارندگی در قرق بیلهوار خوی

با نتایج برخی از محققان همخوانی دارد. نتایج تحقیق اکبرزاده (۱۳۸۴) در قرق ۲۶ ساله رودشور حکایت از افزایش گونه های گندمیان در اثر حفاظت منطقه از چرای دام دارد. همچنین افزایش پوشش تاجی گندمیان دائمی در قرق درازمدت توسط (Bock *et al.*, 1993) و Bock & Bock (1984) گزارش شده است.

در قرق بیلهوار در ابتدای بررسی گونه های مرغوب در داخل قرق پوششی نداشتند و با اعمال تیمار گونه های مرغوب ظاهر شده و در انتهای بررسی حدود ۲۰ درصد ترکیب پوشش را به خود اختصاص دادند. سهم گونه های زیاد شونده در ترکیب به بیش از دو برابر افزایش و گونه های نامرغوب به نصف کاهش یافتند. در حالی که در بیرون قرق گونه های مرغوب نایاب و سهم پوشش گونه های زیادشونده افزایش یافت. و این روند نشان از اثر مثبت قرق در افزایش گونه های مرغوب و متوسط

بحث

پیگیری روند تغییرات پوشش گیاهی نشان داد که در طی دوره بررسی، در قرق بیلهوار پوشش گونه های دائمی در داخل قرق افزایش یافت، ولی در بیرون قرقها متفاوت بود. در مورد کل پوشش تاجی با توجه به متفاوت بودن پوشش یکساله ها در آنها، تغییرات تقریباً مشابه پوشش دائمی ها بود. البته افزایش در کل پوشش تاجی و پوشش گونه های دائمی در اثر قرق توسط محققان زیادی گزارش شده است (وهابی، ۱۳۶۸؛ موسوی، ۱۳۸۰ و اکبرزاده، ۱۳۸۴).

در قرق بیلهوار خوی بیشترین مقدار افزایش پوشش تاجی در گندمیان دائمی (بیش از $\frac{3}{5}$ برابر) و پهن برگان علفی دائمی (بیش از $\frac{2}{5}$ برابر) مشاهده شد، درحالی که تغییرات در پوشش فرم های رویشی بیرون قرق، به مراتب کمتر بود. نتایج بدست آمده از تغییرات پوشش گیاهی قرق

داخل قرق بیشتر از بیرون بوده و سهم یکساله‌ها در کل پوشش بطور متوسط حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد بود.

تغییراتی که در قرق ایجاد می‌شود، نتیجه برهم‌کنشهای متفاوتی است که با حذف دام چراکننده از عرصه مرتع و در اثر رفتار طبیعی گونه‌ها در محیط رخ می‌دهد. بعلاوه اینکه ترکیب نباتی و افراد آن همواره تحت تأثیر مقادیر متفاوت رطوبت محیط قرار می‌گیرند که از پراکنش متفاوت بارندگی در ماهها و سالهای مورد بررسی ناشی می‌شود و از این منظر رقابت موجود در بین آنها برای دستیابی به شرایط بهتر نیز نباید از ذهن دور بماند. تفاوت‌های موجود در خصوصیات خاک بر این پیچیدگیها می‌افزاید. بنابراین در این تحقیق هرچند به تغییراتی در پوشش گیاهی با افزایش و یا کاهش در پوشش برخی از گونه‌ها و یا دسته‌های خاصی از آنها آگاهی پیدا می‌کنیم ولی این تغییرات در عرصه طبیعی از سالی به سال دیگر و از دوره‌ای به دوره دیگر دستخوش تغییراتی است که نتیجه گیری نهایی را با مشکل روپرور می‌سازد. بنابراین در بررسی قرق ممکن است مقایسه اعداد و افزایش و یا کاهش برخی از عناصر گیاهی تواند ما را به یک تصمیم نهایی در مورد تأثیر قطعی قرق برساند، ولی نحوه تغییرات گونه‌ها در شرایطی که عامل دام حذف شده و عوامل تأثیرگذار محیطی نیز ثابت هستند می‌تواند ما را در مدیریت بعدی مرتع راهنمایی نماید.

منابع مورد استفاده

- اکبرزاده، م.، مقدم، م.ر.، جلیلی، ع.، جعفری، م. و ارزانی، ح.، ۱۳۸۶. بررسی تأثیر بارندگی در تغییرات پوشش گیاهی در قرق پلور. مجله منابع طبیعی ایران، دوره ۶۰، شماره یک، بهار ۱۳۸۶، ۳۰۷-۳۲۲

علومهای گندمیان و پهنهای برگان علفی در داخل قرق دارد که در مقایسه با بیرون قرق که همواره تحت چرای دام بوده است، قابل توجه می‌باشد.

به طور کلی افزایش نسبی گونه‌های خوشخوارک در اثر بهبود وضعیت مراتع در اغلب تحقیقات صورت گرفته عنوان شده است. بیشترین درصد پوشش و ترکیب گیاهی قرق رودشور متعلق به گیاهان کلاس II گزارش شده است. همچنین افزایش گیاهان کلاس I در اثر قرق ۲۶ ساله منطقه رخ داده است، به طوری که تغییرات در کوتاه‌مدت در این قرق جزیی و در درازمدت قابل توجه بود (اکبرزاده، ۱۳۸۴). افزایش پوشش گونه‌های کلاس I و II و کاهش گونه‌های کلاس III در منطقه فریدن اصفهان ناشی از قرق ۵ ساله منطقه عنوان شده است. نتایج بدست آمده از این تحقیق نیز در قرق مورد مطالعه با برخی از منابع ذکر شده همخوانی دارد.

بارندگی منطقه و میزان رطوبتی که از این طریق برای رشد گیاهان فراهم می‌شود، در نوع و ترکیب گیاهی نقش اساسی ایفا می‌کند. همچنین میزان تغییرات بارندگی در میزان تغییرات پوشش گیاهی تعیین‌کننده است. در این بررسی همبستگی بین تغییرات بارندگی در ماهها و دوره‌های مختلف با تغییرات پوشش تاجی گونه‌ها و فرمهای مختلف رویشی محاسبه شد. با این حال در قرق بیله‌وار بارندگی در تغییرات پوشش تاجی بیشتر گونه‌ها اثر معنی‌دار داشت.

حضور یکساله‌ها در ترکیب گیاهی مراتع می‌تواند به شکلهای مختلف تعبیر گردد. در هر حال در این مناطق با بازشدن عرصه مرتع یکساله‌ها می‌توانند سهم بیشتری از پوشش را به خود اختصاص دهند. در قرق بیله‌وار متوسط پوشش یکساله‌های گندمی و فورب در دوره بررسی در

پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.

- Bock, C.E. and Bock J.H., 1993. Cover of perennial grasses in southeastern Arizona in relation to livestock grazing Conservation Biology.7:2, 371-377.
- Bock, C.E., Bock, J.H. Kkenney, W.R. and Hawthorne, V.M., 1984. Responses of birds, rodents, and vegetation to livestock enclosure in a semidesert grassland site. J. Range Manage, 37(3):239-242.
- Robertson, J.H., 1971. Changes on a Sagebrush-Grass Range in Nevada Ungrazed for 30 Years. J. Range Manage, 24(5):397-400.
- Rose, A.B. and plat K.H., 1992. Snow tussock (Chionochloa) population response to removal of sheep and European hares, Canterbury. New-zealand- journal of botany,30(4) p. 373-382.
- Smith D.A. and Schmutz E.M., 1975. Vegetation chemges versus grazed desert grassland ranges in Arizona. journal of range management, 28:6,453-45.
- Taylor, C.A., Ralphs, J.R.M.E. and Kothmann, M.M., 1997. Vegetation response to increasing stocking rate under rotational stocking. J. Range Manage, 50:439- 442.
- Tiedemann, A.R. and Berndt, H.W., 1972. Vegetation and soils of a 30-year deer and elk [wapiti] enclosure in central Washington. Northw. Sci. 1972 46 (1): (59-66).

- اکبرزاده، م.، ۱۳۸۴. بررسی تغییرات پوشش گیاهی در داخل و خارج قرق رودوشور. فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۱۲(۲): ۱۸۷-۱۸۸.
- باخستانی میبدی، ن.، ۱۳۷۲. بررسی اکولوژیکی مرتع گیاهی با توجه به واحدهای ژئوفولوژی و خاک در حوزه ندوشن استان یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- شیدائی، گ. و نعمتی، ن.، ۱۳۵۷، مرتع داری نوین و تولید علوفه در ایران، سازمان جنگلها و مرتع.
- موسوی، س.م.، ۱۳۸۰. بررسی اثر قرق بر روند تغییرات پوشش گیاهی و خاک در مرتع نیمه استپی رضا آباد سمنان، مجموعه مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتعداری ایران، انجمن مرتعداری ایران.
- رئیسیان، ر.، ۱۳۸۰. بررسی اثر قرق مرتع بر سرعت نفوذ نهایی خاک در رضا آباد سمنان. مجموعه مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتع داری در ایران.
- وهابی، م.ر.، ۱۳۶۸. بررسی و مقایسه تغییرات پوشش گیاهی، ترکیب گیاهی، تولید علوفه و سرعت نفوذ آب در وضعیت‌های قرق و چرا در منطقه فریدن اصفهان.

Study on the Vegetation Changes of Natural Rangelands in Semi- Steppe area of Bilehvar, Khoy, West Azerbaijan Province

Ghaemi, M.T.^{1*}, Akbarzadeh, M.² and Abedi, S.H.³

1*- Corresponding Author, Research Instructor of Research Center for Agriculture and Natural Resources, West Azerbaijan, Urmia, Iran, Email: mertaher2002@yahoo.ca

2-Assistant Professor of Range Research Division, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran.

3- Research Expert of Research Center for Agriculture and Natural Resources, West Azerbaijan, Urmia, Iran.

Received: 21.06.2010

Accepted: 04.04.2011

Abstract

Study of exclosure effects on vegetation changes under grazing and no grazing conditions in rangelands is of particular importance in range improvement programs. The research was performed in Semi- Steppe area of Bilehvar, Khoy from 1998 to 2006 . The vegetation cover was measured every year inside fixed plots along the transects. The results indicated the increase of total canopy cover inside the exclosure occurred during 9 years of the study, where the highest increase rates were observed with perennial cereals (>3.5 times), and with perennial broad-leaf forbs (>2.5 times). Outside the exclosure, the total canopy cover approximately remained unchanged and vegetative forms showed less changes. Inside the exclosure, favorable species appeared with a vegetation composition of about 19% . The proportion of increasers in the vegetation composition increased to more than double, however non-favorable species decreased to half. Outside the exclosure, desirable species were rare and the proportion of increases increased to 28%. Average vegetation cover of annual plants inside the exclosure was higher than that of the outside, while average vegetation cover of the forbs compared to annual cereals were more predominant inside and outside the exclosure. During the study (9 years) in Bilehvar, a significant correlation was found between precipitation changes and canopy cover of the most species.

Key words: Exclosure, Canopy cover, Species changes, Bilehvar Khoy, West Azerbaijan Province